

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

חלשב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

כתבו בנסתן אחר וקסום דהם צראש בין העינים והוא לשון
הצטות כמו שפיל ואזיל וכו' ועיסויה מתייפין עכ"ל (ע'
צרכות דף ו' חוקי ד"ה אלף הפילין שנראש וכו') והנה
רז"ל אמרו (ויק"פ אלף ונגלחין ט"ו) שאכל פטור ונתפילין
ומייתו לה מלאכה ליה רחומא ליחזקאל פארך חצוש עלך
מכלל דכ"ע חקור והיינו ציוס הראשון דוקא והטעם דכתיב
ואחריתה כיום ונר ש"מ דעיקר מירדותיה ציוס ראשון
והפילין חיקרי פאר עכ"ל וצוה אפ"ל מה שאר אומרים
בפליחות עשה למונן פארך כי אמרו ז"ל (צרכות)
בפילין דנארי עלמא מה כתיב ומי כעונך ישראל גוי אחד
וכי והיינו דקצ"ה ונשחבה ונחפאר בעמו ישראל והנה חיינו
שיך הפארות צונן שישראל זכאין וציה הנוקדס קיים
ונפארין בכל ויני שבה ומרונוס על כל העמים והנה
כציוס הפגם עכשיו צונן הגלות טוגע לפילין דנארי עלמא
והנה צציהא ומשיחו צ"צ יוחזר עקרה ליוסנה ויהיו ישראל
מרונונוס ונאחד כמ"ש יזבילו שי לגורא יוסר הפגם והתפילין
זה שאר מחפלאי עשה למונן פארך צציה הפילין שנקראין
פאר ומה ילא לט עובדא עבא לעבודת הצורא יתע"ש
שהציוס וועל עליט חמוד בכל זמן לפאר ולשבה כללות
ישראל ולקפר חמוד צצחאם וצוה ונחעלים ומחמונוס
הפילין דנארי עלמא וצוה עושים כחה רוח גדול להצורא
יתע"ש וצוה וליט כחה וטעם הגון על מה שמוקפיד הקצ"ה
על מי שאומר דלטורין על עמו ישראל כמ"ש צחישע
ויציעים וצוה אפ"ל ונאמר רז"ל צמדש הנחומא פ' חליה
אמר רצ"י צא וראה שאין חציב לפני האדם יותר וצמי
והוא זיל אורו וכל כך לונה אמר רב כחון צר שמואל כדי
לעשות רלון צורא ע"כ והנאמר הזה חומר דרשמי דיליד
קוסיות המוקשה וכ"כ למה וכי יתכן להקשות על מלות
פרעות הנפורשת צחורה למה עושין ישראל כך והלא חך
יעשו וכה"ג פריך הגמרא (ר"ה דף ג"ו) אמר ר"י למה
תוקעין צ"ה למה תוקעין החורה חורה תקעו וגו' ותו
הלשון כ"כ דנשמע דיש צוה צ' צח"כ ופריך וכ"כ למה כאלו
חומר למה יעשו כ"כ צדולות היה לכס לעשות צקטמת
עוד דנחרך ארנב"ש כדי לעשות רלון צורא וכי לא היה
צמואל צדורות האמוראים וני שיטכיל ענין זה שמונה
הישראל צוה כדי לעשות רלון צוראם יתע"ש ולא הצין
השכלת זה הדבר רק רב כחון צר שמואל עוד מה נוקשה
וכ"כ למה רק על מלות ויילה וסלא זו הקושיא וזו השינוי
שייכים ג"כ בכל המלות חמוס צוה שדברנו לעיל וצן דר'
שמונן צן יוחאי היה רולה לעשות כחה רוח לצורא יתע"ש
ולדבר זכות וקטוריא על כללות ישראל והחמיל לשבה
לפאר אוחס ונאמר צא וראה כו' ופריך וכ"כ למה חין כונחו
להקשות על עס ישראל למה עושים המלות אלא כונחו
להקשות על רצ"י וכ"כ למה ונשחבה ולמה נכנס רצ"י
בעוצי הקורה ונחאונן עלמו לשבה אה ישראל כ"כ צאמר
צא וראה וכי וני הוא שאינו יודע דבר זה ונחרך אמר
דקצ"ש כדי לעשות רלון צורא פ' כונת רצ"י בהשבה

זה כדי לעשות כחה רוח ורלון צורא שנתעב ונשחבה
הקצ"ה צצחון של ישראל וצמיא הרחבו צוה הדיבור וכו'
איתא פירכה המוקשה (צ"ו פ"ה) ולמה ליה כולי האי לה
לחזור על צמי אחרים וכי ע"ש ואפ"ל דהו ענין חות
הנחא שלא הלך ד"ה צלל הפילין וחך אפשר אלא לומר
שהים ונשבה חמוד כללות ישראל (והרצ הלדיק הקדוש וכי
ר' **יוסיא** ז"ל צצ"ו אמר החללו נחאכס הצבדים הלוחים
כי זה היה חליה ח"ו צן התפילין והצמר ואמרו ז"ל שלא
יהא חליה וא"כ לא קיימות עדיין מלות תפילין ולזה יד'
הדווים ויקרעו קבור לצס לעשות חסוזה צאונת ולצח
צחיים עכ"ל ותקנה לזה לקמת בעלמו מרת השפלות צאונת
ולצבור לצו לפני ד' וצוה יכול להדציק במדחיו ועד' אמר
אחו דרדקי לצו ומרשא כלומר כמנוגיע לשפלות להחזיק
עלמו כדדקי אז יוכל לצא לצו ומרשא לחירות חלסים
ונחזור לענין ו"ה שמונה רצ"י היה כדי לעשות רלון
צורא פ' שכיון צוה השבה שהשביח לישראל כדי לעשות
רלון כדיכול לצורא יתעלה ולעשות רלוטו ברלוטו ע' (שצויה
ויהי הלכות גדולות שנו כאן מכלל דליכא קטמת ס'
בחוקי' עס ד"ה גדולות כו' וע' צ"ו דף ק"ב) ע"ד וני ווסל
צ' לדיק וע"ד חומר וני יודע עוז אפיך להלדיק קרחא
ע"ד מה אמי ויודע היה לשון צציה ונלשון יודע צ'
אנשי קובות והיינו הלדיק וכול לשצר עוז אפיך צחיי
בצורות ודיכיס להפק אוחס לחמוס והענין הפילין דנארי
עלמא ציאר הרצ הלדיק וכי ר' **רוב** מעזריעשו ז"ל
עדינו אהצ כשיס לו תעמוג כצצנו הולך בדרך הישר ונחיתנו
המוחין של אהצ כך כציוסל כשישראל עושין רלוט ועצות
יש לו תעמוג גדול כמדע ונקרא מוחין גדלות וכן ש'
התפילין דנארי עלמא עכ"ל הש"י יכנס לעצדו צלצד שלם
ולעשות להצורא כחה רוח :

בשלה

ידי בשלה פרעה אח העם ולא כחם חללים דרך חך
פלגשים כי קרצ הוא וגו' ויבצ חללים אח העם
דרך הנדצר יס סף וגו' מהרצ הלדיק וכי ר' **יוסיא**
ז"ל כי כשהלדיק עושה הלויים אורחים צוה מדצק עמו
השכיכה כציוסל וזיוגא עילאה וזיליו וכל כזק וצחישך
הלויים הרשע ח"ו וכי חמוס ההלוייה ח"ו פועל אלא
לנוקוס שמוסצ המורה אצל כשנוולך והולך לנוקוס אחר אלו
וועיל ההלויים : והנה פרעה עשה הלוייה לישראל ועת
פרעה ה"י שילכו ישראל צודאי דרך ארץ פלגשים כי קרצ
הוא צכדי שיעורר עליהם הק"א צ"נו לפיכך לא רלה הקצ"ה
שילכו ישראל צכה הלוייתו ע"כ ויבצ חללים אח העם
דרך הנדצר יס סוף צנוקוס שלא חיסצ פרעה כדי שילכו
ישראל רק צכה חללים וצזיוגא עילאה צקדושה וצעהיה
עכ"ל :

וחטושים

המושיים עלי בני ישראל וגו' מהרצ הלדיק וכי
מאמטא כ"י כי אית הוואו מורה על
 על סס שהיא קו ישר צלי קים כפחל ועקס
 לדי בחנויות אז וכתירו בחגא וכתי על
 ז"ל מווייכין שהכתירס הקב"ה צבחר חגא לכל
 על סס שעשו חסונה בחנויות ע"ד שחגים יונתן וירא
 חס בני ישראל וידע חלקים גלי קדמוי תיובתא דכל
 דרעבדו צטימרא דלח ידעו חיתים בחצריה ודייק מואומו
 דע חלטים היינו שלח ידע מהתקונה רק חלטים עכ"ל
 הקדום :

ישורו

ויחט לפני פי החירות זין ונגדול זין היס
 לפני בעל לפון וגו' מהרצ הלדיק **מאמטא**
 כי המורה והתפלה נקראו חירות ע"ד אונורס ז"ל אית
 חלח חירות וגו' ואין להלדיק להתחיל לומר הן בחורה
 רק בחטובה החילה ולהתייטז בדעתו ליתן חנייה
 וע"ד חסידים הראשונים היו שיהין שעה אחת כדי
 לצם למוקוס וידעו לפני נוי עוללים לפני מי שאמר
 העולם יפיה נכחרות וז"ל ויסבו חללה לעשות
 ויחמו ליתן חנייה לכפסם ככ"ל לפני פי החירות
 קודם שיתחיל פיהם לומר חיזה ויילי דויעונון והיינו
 החירות ע"ד חרות על הלוחות ככ"ל זין ונגדול וגו'
 הן בחפלה ונכונה בשם ונגדול ע"ד אונורו ונגדול עח
 זו ירוץ לדיק ונשגב זין היס וגו' כלומר הן בחורה
 יס יס החלמוד יס החכמה וידעו לפני נוי
 ח"ל לפני בעל לפון וגו' כלומר לפני הצורה צ"ה
 נכחרות עכ"ל י"ש לקיים חת אונורי שפר נכחו
 וגו' יוסב ויטה עונו ודברנו וזה צויה וקיים הרב אח"כ
 דהוא ויילי דויעונון אונס כשהלדיק צעה ז"ל שיוטז
 ונתר לו לומר ויילי דויעונון ע"ד הפיעו קדם רצון
 חיל צוילין קתיין חגלין פחגונין ר"ל כש"לוייר
 השעותיכם שחם יושבין קדם רצון עלמא אז רשות לכס
 זלון פחגונין אונר זה לפני הרב הלדיק וכי ר' **משה**
 נקוראמי כ"י :

שובו

ויחט לפני פי החירות וגו' רש"י ז"ל ואליו
 אונר חיוז ונטיח לגוים ויאצדס וכי עכ"ל
 ז"ל ונטיח לגוים ונטיח ר"ל שונטעה אחס
 ז"ל שהוא ונזירת שביח לגוין ריבוי ונדולה כמו כארז
 נטון יטבא וגו' והיינו שונטיח לגוים ויאצדס צזה
 גדילים ונעלה ונעלה ויזון עפ"י דצריהם ז"ל צפוק נוי
 הנשקפה כמו שחר יפה כלצנה צרה כחונה חיונה
 דגלות כשהקב"ה מורית אור טובו ושפעו על ישראל חיו
 ריה צת אחת רק ונעט ונעט צתחלה כמו שחר ואח"כ
 נגט ואח"כ כחונה וכי חבל לחו"ע כשנזריח להס
 ח הכל צת אחת כדי שלא יוכלו לקוס בחומו אור וכושל
 אדם הויעב חנויד צחושך ואפילה ואין אור לו אחר קך

פחוס כשנזריח לו אור גדול וסלהצת רב ויז יכהו עיניו
 וזה אפ"ל וי"ש צצרכה חסה חסיה למעלה ולא כחיז
 לנעלה לנעלה ונקללה כחיז ונעלה ונעלה כי הגר אשר
 צקרבך יעלה ונעלה ונעלה וגו' כי קללתן של ישראל הוא
 צרכה להס ע"ד ה"ל וכתייטז צזה קושיית חוספות ז"ל
 (קושה י"ח) ד"ס לעולם ע"ש וז"ל ונטיח לגוים שנגדילס
 ונזונס להס ונעלה ונעלה צת אחת וזהו ויאצדס ויז
 יאצדו וכן יאצדו כל חויבין ד' ואזהביו כללח השוקס
 צצצורה :

ובני

ישראל יולאים ציד רונה וגו' מהרצ הלדיק
 אונור ז"ל אשר חרפו עקצות ונטיחך כי לדיק
 חיקון עד עקציים להוליא צלעס ונפיהס צקוד בעקצות
 ונטיחא כ"י והנה ציווי ונשה היה צחי' הרחש מוהקן צקוד
 פרעה לחיות עורף שהחילו לתקן צחי' עורף זה קוד
 וחדש חדשים שאנחנו ומתפללין לתקן קוד ללמא שרחה כ"י
 רישא ד' רבצ וחסר עדיין "חדוהו" "דרעוהי" "שוקי" "ידוהו"
 "נעוהי" ר"ת חדשים ורחש לא זכר כי צלוח צחי' אדם
 לדיק חיקון צונה שאכל חחרוג כאוורס ז"ל וזהו נחצנה
 הכתר עד שהולך להעציר עליו הדברים שפרט צמנה
 קנויחא" צוריה" נחר" אשלב" ק"ת חחרג זה קוד שזכר
 בצפרים שחח האילין ואונר "חל" "חציחמו" "רגל" "גלוה" ר"ת
 חחרג וז"ל צישראל יולאים ציד רונה צריס גלי כי נחבלה
 צחי' הרחש צקוד של בעלך ונעל רגליך וכלל גדול הוא שיש
 צחי' עולם נפס שנה והוא סס ונשאל כי סס העלס רונז
 על צחי' לירופי ח"צ אשר עליו כלאמר ונחליף חס האונס
 שנהפך הלירופים כרובו צקוד זכו אחיטנה ודוגווא זה היה
 צולרים שלא יצבו רק רדיו שנים וצלוחת היה ארצו נלוח
 ושלמים שנה צסס העלס כי וישר לירופי לחיות רק צזה
 העולם שהוא סס ונשאל כדעה שלא היה רק רדיו וז"ל
 ויהי צעלס היום הזה ילאו כל לבחיה ד' צעלס דייקא
 היום שלנעלה כי צסס המושאל נראה רק רדיו שנה חס
 ישחנה לפי צחי' הנקבלים לקבל הכל נלוח ד' הן טוב הן
 רע ח"ו וסיהיה רטון הנקבל צזה שלא יצעט ח"ו צמודח
 הקב"ה ח"ל אחת שאלתי נלוח ד' היינו כל שיצא לי נלוח
 ד' יהיה חוטה חקש פי' חוטה יהא ונצוקטי וגס רטוני שלא
 חצעט ח"ו וצצחי' זו וצצתי צצית ד' כל ינוי ח"ו צכ"ד
 עיחיס האונר צקבלת חסו לאורך ימים :

ופרעה

הקריב וישאו בני ישראל וגו' ח"ל דרשו
 הקריב חס לצס לחציהס שצצנוים שפעו
 חשונה ע"כ וצזה יוצן דצריהם ז"ל (קידושין לב) אונר רב
 חקדח האצ שונחל על כצודו כצודו וחול הרב שונחל על
 כצודו ח"ן כצודו וחול ורב יוסף אונר אפילו הרב שונחל על
 כצודו כצודו וחול שנאמר וד' הולך לפניו יונס וגו' עכ"ל
 ולכאורה היינו נשוס דהקב"ה הוא צחי' רב אונס אמרו
 ז"ל כחיז ח' אונר צנים חחס לדי וגו' וכתיב ח' אונר כי
 עצדי חס וגו' לייק כאלן צנושין רטוט וכי והנה הקרבת
 לצס

לכס לאזניהם שצבועים היה צים ויקרא ויהי הולך לפניהם יומם היה ניד בלחהם ונומרים והיו ידוים אונורו כי עבדי הם אשר הולחתי אחתם ווארץ נמרים ווארץ הוא לטון באשר :

התיצבו

וראו את ישועת ד' וגו' ונאמר הלדיק וכו' **ברוך** ז"ל ע"ד קטוב עלנוך צנודת אונת ואונות והו' פ"י של החיפצו ע"ד קוטטא קאי וואו וראו את ישועת ד' והחיפצו הוא לטון אונת ויליב עכ"ל הקדוש והנה נ"י שנותנהג עלונו צנודת אונת אז ידע צנפטיה חס לדיק הוא והן השנוים לא זכו צעיויו חף כי חיס כאלה וזיהא לצל למודריגת שפל רוח וואו את נ"י אשכון את דכא ושפל רוח וכמו שכתבתי צו"ח צסס הרב הלדיק ר' **פנחס** ז"ל ונקארץ עגדול כח האונות וכח המוכיח כי אחר שירד המוכח למודריגה זו שנקבל תוכחה הרי צוודחי הוא שפל רוח וכתיב את נ"י אשכון וגו' והשכינה עם האונות עכ"ל וכעין זה כתב הרמב"ם ז"ל לכני ר' אברהם צעת שכתעורר עליו ונחלוקת שיושקו ידו ונלשתקוטט עצמו כי גדול כח האונות עכ"ל ופי' ר' נטקס ונעילין ז"ל כי האונות נכלת את חבירו אדם כמותו אצל האונות נושל צרוחו הוא הילתיר הנפתחו לזה ננולת ונכלת הוא את הנולחך והו' גדול כח האונות וכח האונות עכ"ל ואין אדם יכול לצל למודריגה להיות נכלת הילתיר חס לא שיתנהג ככל דרכיו לגטוב דעת הילתיר ולקחוס וננונו חוכן כונת ונעשה ע"ד חשבתי דרכי ואטיבה רגלי אל עדותיך וכמו שעשה אברהם אבינו צדדחו למולרים כפי הראות צבי אדם היה ללד הרעב שהיה ותוכן סונחו היה לברר ונטס ניולות הקדושים . גם יעקב אבינו צשלחו את צביו לממרים אונר לונה תחראו פ"י שקסתירו חוכן כונתם . כי חוכן כונתם היה ללקט ונטס הניולות הקדושים כאונורו וירא יעקב כי יש צבר צנולרים וזיה ציאר הרב הלדיק **מפולגנאה** ז"ל ויעלו צננצ אונות גכצ לגטוב דעת הילתיר וזיה ויראו ע"ד חצרון שחצר עולם תחתון לעולם עליון צקוד יחוד הו"ה ואלדי ציה וצ"ש עכ"ל והעיקר הגדול שצוציא אדם לכל זה הוא שפלות רוח ע"ד דפליגי חרי לדיקי צארעא החמים הצעועים הרב הלדיק וכו' ר' **אלימלך** ז"ל ואחרו הרב הלדיק וכו' ר' **יוסיא** ז"ל חד אונר שהעיקר הוא שהיה אדם ונקודס שפל רוח לתכליתו עד שצוגדל השפלות יצוא אח"כ להצין גדולת הצורא ציה וחד אונר שיקהכל ונקודס צגדולת הצורא ציה ונלד זה יצוא אח"כ להכרת שפלות עלונו על כפן שאלו להרב הלדיק וכו' ר' **דוב מעזריטשיב** ז"ל שיכריע ציניהם ולדקו יחדיו דצרי

שניהם צעיויו ואונר חלו ואלו דצרי חלטים חיים אך מודריגה זו שחוכב ונקודס שפלות עלונו הוא מודריגה הגדולה מחדרתה עכ"ל הקדוש וציאר הרב וכו' ר' **גדליה** ז"ל וליינין כנג"ו עדי"ז הפולגנאה (צונק קועה ה')

נדרים וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

ציהם וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיה ז) פליגי

בד מה ונגדל דביקות והדבר עתק ולזה לא נוכל אומרים
 ביום בין גאולה לתפלה כי כל הקדישים כדי לעשות קולונות
 גלות על ידיהם ונעלה ונעלה ושקה קדישים הנה בשקה
 גלות ובנוקם הזה נראה מחד וה"ל נראה תהלות ונחנות
 ה היה ראוי ללכת ונולדות חונם הוא עשה פלח
 שפאר חי ע"כ :

כי זה קוק פרעה חוך הים וולד זה וזכי ישראל הלכו
 ציבשה וולד זה בלוחו רגע עלונו ח"ל וישב הים וולד זה
 של ונרים לחימו היינו לתנחו וולד זה של ישראל עכ"ל
 (עו חוספות ערכין דף ע"ו)

ובני ישראל הלכו ציבשה חוך הים והמים להם חונה
 ויניכס ונשואלם וגי צוודרם כתיב חונה בלח
 וחייו כי הים נחולל עליהם חיונה צנועה כי הלכו עוצרי
 ע"ו וכו' עכ"ל ויל"ד הלח לעיל כתיב והמים להם חונה
 צוודר ויעוד לנה לעיל כתיב וזכי ישראל הלכו בחוך הים
 ציבשה וכאן כתיב תחלה ציבשה וחי"כ בחוך הים וגי
 חונם יל"פ עד הפ"ג ע"פ חונם ז"ל * ד' בחי' הו
 צים א' חונרת נסוי לנלרים * צ' חונרת נעשה נלחמה וכו'
 עד שקפץ נחשון נשיא יהודה תחלה לחוך הים וקידם השם
 וכו' לכן לעיל כתיב וזכי ישראל הלכו בחוך הים ציבשה
 בתחלה בחוך הים * דל"ירי צכה ראשונה של שבט יהודה
 דהם קפלו בתחלה לחוך הים וננש וחי"כ הלכו ציבשה כי
 הם קדשו שם שמים תחלה * ולזה כתיב לעיל חונה בלח
 אצל בקוק כתיב וזכי ישראל דל"ירי ונשאל הכחות דלח
 קדשו השם לכן כתיב תחלה ציבשה נחי"כ בחוך הים * ולזה
 כתיב ג"כ חונה בלח וחייו כי הים נחולל עליהם חיונה
 צנועה הכ"ל * ונשאל"כ פה הראשון שהם קדשו ש"ש תחלה
 ועשו רלון קונם :

או יאמר וזכי ישראל הלכו ציבשה בחוך הים וגי
 כי פשוטי העם מתינים הודאה להשי' רק
 על כס ונפרקים כההוא דלרצעה הלכיים להודות אצל על
 נסים נסחרים אינם וצריים * ונשאל"כ הלדיקים דהם ונודים
 חונד ונשחי הקצ"ה ופיהם לא ימות ח"ל וזכי ישראל
 היינו הלדיקים ונכונים צסם זכי ישראל אפילו כשהם
 הולכים ציבשה כדונה להם שהולכים כוונ בחוך הים ונודים
 ונשצחים חונד גס על נסים נסחרים וחונד תהלתו
 צפיהם :

ולא שזעו אל נשה ויחירו חנשים וננו עד צוקר וגי
 ויקלף עליהם נשה וגי ולא ככת צזה שום רשונה
 נלמד שקלף לדיק צעלמו הוא הוא הרשינה ע"כ :

ושעמו כלפיאית צדצס ופירש הרצ הגלון ר' יהוכנן
 ז"ל לכל האיסורים צבי צטל העעס ח"ל
 צונן ועענו היינו נתינת טעמו צבי ה"י כרגש כדצס מה חונרס
 ז"ל דצס א' נקי צונן עכ"ל ונחריכו חכמי האנות ז"ל צענין
 ק' ולשון חז"ל (בצח ונלעח פ"ד) ר' אלעזר צ"ר שזעון
 קיצל על עלמו יקורי ללפרא כגדי ונחיתה ק' ונכילי דנח
 ועדח ליה דציטהו ק' ויני לפדח וחמו הכי ק' קפינאי
 עיילו ליה ק' עזדי כו' נקיני ק' ארנקי וחייתו לקנייה ק'
 ויני דנח נחריכו * וצפסקו להגדיל צן הענוח וצין העטור
 מתחיל

יאמר

לח הלילה וגי כתב צעה"ע ז"ל צ' צוקרה ויאר
 לח הלילה אל ד' ויאר לנו * חסו ויהי הענן
 החושך לנלרים שלח קר עננוד הענן כונו צסאר לילות
 לח היה הולך לחחוריהם כדי להחשך לנלרים אצל לישראל
 היה אור דכתיב אל ד' ויאר לנו עכ"ל ויחנן לפרש עפ"י
 צריהם ז"ל כל העוסק בחורה בליה הקצ"ה ונושך עליו
 רע של חקד ציום דכתיב יונום יורה ד' חקרו חיונה ובלילה
 ציוו ענוו עכ"ל ח"ל ויאר לח הלילה כלונוד וי שונחיר לח
 בליה דהיינו שלילה כיום יחיר לו צעקק החורה סנקרחה
 נד דכתיב מר ונלה ונורה אור אז אל ד' ויאר לנו פירש
 קצ"ה ויחיר לו ונושך עליו חיונ של חקד ציום * כי השם
 לו ונוו לחקד כחונר אלי חלי לונה עוצחני כודע א' יחונר
 לח חת הלילה וי שכל עקקו וננחחו ונחוקחו ח"ה
 לח כדי להחיר חת הלילה פ"י השכינה נקרא לילה כח"ש
 והיק צפסקו וחונודך בלילות ונחקוי' צפסק' רוקיני לילה
 לח לגרוניייהו הוא דעצדין לחל לנעון השכינה וינלח ד' זה
 ח" כל ונשאלוחיו אז אל ד' ויאר לנו וזה נציח גאולה
 לעולם וכחילו ככה צה"עק ציונו :

בא

חחריהם כל קוק פרעה רכבו ופרשו אל חך
 הים וגי אפ"ל כיון שצח קוק פרעה אל חך
 ח"ה אז וננלח כונשכו חחריהם כל רכבו וחילו ופרשו כדרך
 דליות חקר נונשכים חחר ונלכיהם וחונרו כל קוק יוצן
 צ" דצריהם ז"ל צפסקו דרכה צים קיסק' וגי שצח חונלח"י
 ונעלה וכדנו להם כדונות סוקים נקצות כו' חסו לקסחתי
 נכי פרעה וגי ולכשחונלי לוונר עוד * חונרו ויצחו
 דיהם חחר לחונר ויטע ונלחך וגי ויענוד ונחחריהם וגי
 ח ויצחו חחריהם חחר וי שזכר לנעלה היינו חחר
 חונלחך הכ"ל וכן :

שב

הים לפנות צוקר לחימו וגי ונהרצ הלדיק וכו'
מאמטא כ"י דרשו רז"ל לחימו לתנחו
 חשון והקסה צספר חו"ש"ח ז"ל דהנחאי היה הצקיעה
 עת הישב הים וחירון הלדיק הכ"ל דידוע דלח הלכו
 ח צרוחצ רק עגול צשלטה קלות והנה נחכה ישראל ה"י
 ד' ג' פרסה וכשהלכו חוך הים נצקע שיצור ג' פרסי
 ח"כ התחילו לילך כעין גח"ס אורח ג' פרסי אז הקו הגח"ס
 קע וקו הישר צנחלה התחיל הים לשוב כנולח צעה צח
 עש ורכבו צים כי ונלח ונקים צקיעה וייד התחילו הים
 צ"ו צענת ההוא עלמו הלכו ישראל הקו הגח"ס ציבשה ח"ל

מית

ונחיל בלגוד וקיים בלגוד להורות על דין ק' וזה רבו
 נעשך ד' כי ידוע דזיהנות נחם הקדומוי כחלק לדי רוחות
 העוונות . רוח טעות . רוח זנות . רוח חונדה רעה . רוח
 חטאה . ונחשטנים לארבעים חקר אחת ונלקות שלמעלה ק'
 פולקי דטורח כי אין עונקים למעלה עד בן ד' והענין כי
 האדם חוטא בשלשה דברים בנחשטנה דביצור ונעשה ולבך
 עונקים ג' פעמים ובנלקיות שלמעלה ל"ט ובנלקות שלמעלה
 ג' פעמים ד' הוא ק' זה קוד אונרו תרחיב לעדי תחתי .
 תחתי ויצעיל ליה כי איש אלהים הדבוק באלהים יודע לבין
 החושים שערי צינה הילא ונעטר ספירות דביקים וכלולים
 עד נוספר כ' ולהחוששים אי איספר להשיג כו"ש ותחקרהו
 ונעט ואלהים זלעת קן ימי חיו זכה בכולן והיא שאונר
 חצא בכלה חלי קצר . בכלה בגיועריא ששים והו סקיצל
 ר"א זר"ש יקורי בנוספר ק' ולבך חלו לפי ק' נסים
 בכחוניון וכולם עהורים שהרחה לו הקצה שהוא טהור
 ונשמו טהורה והרחה לו טהרו בנוספר ק' זה קוד ונעט
 שלכלו . הנורב' העליוני ששים גבורים קציב לה צקוד ששים
 הנה ונלכות וגו' והדברים עתיקין הן הן כצטי דרנחנא
 העוונדים ברומו של עולם וזהו לכלת הונן לנשמות שטעמו
 בששים כפירוש הגאון הכ"ל ז"ל והו לריך האדם אשר תולק
 חן בשפתותיו הכן בחכמה וחכם בצינה ע"ד אונרס ז"ל
 כסם שונקס רחמים סיכסכו ד"ת להוד ונעיו כך יבקס
 רחמים שלא יכסכו ועדמים להוד ונעיו ויבין בדעתו להיות
 כל האיקורים יהיו צטילים חללו בששים והבן וזה יודבק
 באלהים חי :

כי יר

על כס י' ונלחנה לדי בעונלק נודור דור וגו'
 ונלחנה וזיבט בעונלק עולמות ונחו כס ולא באונר כפא
 ואף השם כחלק לחלו בשבע הקצה שאין שונו שלם ואין
 הכסא שלם עד שינחה שונו של עונלק וכו' ע"כ הרי דחקר
 נהכסא אוח האלוף ונהקס אותיות ויה והם בהלטרפות
 חיצת הוא ע' בחידוקי אגדות (תענית פג) בנחשט"א ז"ל
 ואפ"ל אונרו כי הוא אונר ויהי הוא ליה ונעמוד שאונרת
 לשון הפרשה הוא כו"ש רש"י ז"ל בפסוק חת ד' האונרת וד'
 האנירך וגו' ואונרו ז"ל (ונגילה ח) כ"עו שכאונר ויהי לשון
 טער ויהי רעב בארץ ויהי ציוני שפוע הטופטים ודוונים וז"ל
 כי הוא אונר שהפריס אותיות הוא והיינו צעה בגל פ' אור
 לזה ויהי לשון טער חבל כשהוא לזה ונלשון לו חא חדא
 וכנו לנעה הגידים והיינו לעתיד צציחה ונשיחמו צ"צ יחבר
 האותיות ויחזר השם שלם והכסא שלם אז ונעמוד לעולם שלא
 יחרב עוד הציח שליטי כו"ש ציוס השליטי יקיונו וכחיה
 לפכיו וזה רנו אונרו ציוס הוא צא ונספר ההרזים לפי
 הולך וגו' עפ"י דבריהם ז"ל שלעתיד יתבעל הילח"ר והנולך
 הנוח יהא מידון כרולח וז"ל ציוס הוא צא כשיוחזר לירופי
 אותיו לטורסם ולנוקרס הקדושה ככרנוו צתיצת הוא אז צא
 ונספר ההרזי לפי הולך ונלכו של עולי צ"ה כאונרס ז"ל כסם

ולך שצונגילה רונן לנולך ונלכו הולכים הקצה ואין תיווא על
 נולח צא שהוא לשון עצר כי הצעמות הקצה כחלי כצ
 נעשה כאונרס ז"ל וכן רש"י ז"ל בפסוק ציוס הוא כרת ד'
 חת אצרם צרות לזרעך תחתי וגו' ועיין עוד בתראצ"ע ז"ל
 בפסוק תחתי נחקרך וגו' נהלת צעוך וגו' כי היא עבר צונקוס
 עתיד וכן יצא בצציחות וכו' ע"כ . ונלח כי יבין עפ"י
 דבריהם ז"ל צזיה"ק (שוני"י) פתח ר' אלעזר ואונר
 ציוס השוניי קרא נשה וגו' ונא ציוס השוניי חלל
 ונפתח אהל ונעד וגו' כי שצעת יוים ינלח חת ידכס
 כי שצעת שצעת יוים ונציעיל ליה אז שצעת יוים וגו'
 ונא כי שצעת וגו' חלל זכאין ארטן כהני דעחעטרי בעטרי
 דנולכא קדישא ונשיחון בנשה רבות קד"ש בגין דלחצי
 נשחח אחרח עילאה דנשקי לכל שצעה וכו' והאי
 רבות הוא כללל דכל שצעה וכו' וצגיב שצעת יוים
 דהא צההוא חליון וע"ד חקרי כ"י צת שצע וכו' כד
 לכ"י דליתו חנויאה וכו' עכ"ל ושונעתי ונפרסים ציה צס
 הרב הלדיק וכו' ר' צניוין ז"ל אונרו ציוס הוא יוים ד'
 אחד ושנו אחד . גם אונרו ציליה הוא כי לירופי חל
 אחיות הוא ח"ל הם כעת בגלות כביכול דויה ללילה ולעתיד
 צ"צ לילה ציוס יחיר גם אונרו ונחסיך הוא כשיוונת
 לירופי האחות צ"צ אז ישלעו היהודים הנה בשוכאיהם
 ע"ד אונרו ויעצרו לך כולם שכם אחד עכ"ל ואפ"ל ע"ד
 כשיוהפך חיצת הוא יהיה לירוף א"י אז יקיים אונרו כי
 צחר ד' צליון אזה לנושצ לו וזו ועלו ונשעים צהר ליו
 לשפוע חת הר עשו ויקיים אשר ישלעו היהודים הנה
 בשוכאיהם . אז יאונר כלפי אונרו למעלה הוא הגורל יח
 צת קול ואונר הוא הגורל הוא חודש אדר והסכיונו לעעלה
 כאונרס ז"ל וכסנהפך נעשה לירוף איה וכתעורר רלון ונחתי
 וחסד על ישראל . אז יש לפרי ציוס הוא יהי וגו' עפ"י דבריהם
 ז"ל ד' ד' אל רחום וחנון וגו' הכפלת השם אי קודם שיחטא
 האד' וז' לאחר שיחטא האדם והקש' הראש"ש ז"ל קוד' שיחטא
 לנה לריך רחמים הא על הרור חן עונס כנוו שאונר ז"ל
 חן ונחשטנה רעה ונלטרף לנעשה ותירון דעיירי צעין וציה
 ונחשטנה כנעשה דכחי' לונען חפוט חת צכי ישראל צלצ
 עכ"ל ולפ"ז לעתיד צ"צ שהכחי' אונר וחת רוח העונות
 אעציר ונן הארץ והאלילים כליל 'חלוף וגו' ולא ילערי חו
 להככלת השם וז"ל ציוס הוא יהיה ד' אחד ושנו אחד
 והבן . אונס זה יתכן לפירוש הראש"ש ז"ל חבל לפי דעה
 הר"ן ז"ל שהשם הראשון אינו ונן הונין כו"ש החוקופת ז"ל
 בשנו חלל נודיע נוי הוא הקורח ונפרש ונש שאונר ז"ל
 קודם שיחטא ואחר שיחטא היינו לונר שהשם רחוק אפילו
 אחר שיחטא האדם כנוו שיהי רחוק קודם שיחטא ואין
 חידוש לרחמים חלל אחר החטא ליתא לפרוסינו ולפי ונש
 שאונר הרב הלדיק וכו' **מברדיטשוב**
 ויעצור ד' על פכיו ויקרא
 הוא חלק חלסי ונעלל וכשהנשמה קורחת להקצה היינו
 חלק

